

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 3 dyrektywy 2011/95/UE⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisowi państwa członkowskiego, zgodnie z którym małoletniemu i będącemu stanu wolnego dziecku osoby korzystającej ze statusu uchodźcy należy nadać pochodny status uchodźcy (tak zwana ochrona rodziny uchodźcy) również w przypadku, gdy to dziecko – poprzez drugiego rodzica – posiada w każdym razie także obywatelstwo innego państwa, które nie jest identyczne z państwem pochodzenia uchodźcy i z którego ochrony może korzystać?
- 2) Czy art. 23 ust. 2 dyrektywy 2011/95/UE należy interpretować w ten sposób, że ograniczenie, zgodnie z którym prawo członków rodziny do świadczeń określonych w art. 24–35 tej dyrektywy może zostać przyznane tylko w zakresie, w jakim jest to zgodne z osobistym statusem prawnym członka rodziny, nie pozwala w okolicznościach opisanych w pytaniu pierwszym na przyznanie małoletniemu dziecku statusu uchodźcy pochodnego od osoby uznanej za uchodźcę?
- 3) Czy dla udzielenia odpowiedzi na pytania pierwsze i drugie ma znaczenie to, czy dla dziecka i jego rodziców możliwy i rozsądny jest pobyt w państwie, którego obywatelstwo posiadają dziecko i jego matka, z którego ochrony mogą korzystać i które nie jest identyczne z państwem pochodzenia uchodźcy (ojca), czy też wystarczy, że jedność rodziny może zostać utrzymana na terytorium Niemiec na podstawie przepisów dotyczących pobytu?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony (Dz.U. 2011, L 337, s. 9).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione (Włochy) w dniu 24 lutego 2020 r. – Ordine Nazionale Biologi, MX, NY, OZ / Presidenza del Consiglio dei Ministri

(Sprawa C-96/20)

(2020/C 209/10)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ordine Nazionale Biologi, MX, NY, OZ

Druga strona postępowania: Presidenza del Consiglio dei Ministri

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepis art. 9 ust. 2 dyrektywy 2002/98/WE ustanawiającej normy jakości i bezpiecznego pobierania, testowania, przetwarzania, przechowywania i dystrybucji krwi ludzkiej i składników krwi⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że poprzez wskazanie wśród innych minimalnych warunków posiadanych kwalifikacji, w odniesieniu do dostępu do stanowiska osoby odpowiedzialnej za zakład krwiodawstwa, posiadania dowodu formalnych kwalifikacji „w dziedzinie nauk biologicznych bądź medycznych” przyznaje on w sposób bezpośredni osobom posiadającym dyplomy w obu dziedzinach prawo do bycia wyznaczonym na stanowisko osoby odpowiedzialnej za zakład krwiodawstwa?
- 2) Czy w związku z tym prawo Unii zezwala, czy też stoi na przeszkodzie temu, by prawo krajowe wykluczało możliwość objęcia wspomnianego stanowiska osoby odpowiedzialnej za zakład krwiodawstwa przez osoby posiadające dyplom w dziedzinie nauk biologicznych?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2002/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 2003 r. ustanawiająca normy jakości i bezpiecznego pobierania, testowania, przetwarzania, przechowywania i dystrybucji krwi ludzkiej i składników krwi oraz zmieniająca dyrektywę 2001/83/WE (Dz.U. 2003, L 33, s. 30).
